

Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει

Ανάμεσα στα παλικάρια του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, ξεχώριζε ένας Τριπολιτσιώτης, ο Γιάννης Θυμιούλας, που είχε καταπληκτικές διαστάσεις: Ήταν δυο μέτρα ψηλός, παχύς και πολύ δυνατός (λέγεται ότι με το ένα του χέρι μπορούσε να σηκώσει και άλογο).

Ο Θυμιούλας έτρωγε στην καθισιά του ολόκληρο αρνί, αλλά και πάλι σηκωνόταν πεινασμένος. Έπινε όμως και πολύ. Παρόλα αυτά ήταν εξαιρετικά ευκίνητος, δε λογάριαζε τον κίνδυνο κι όταν έβγαινε στο πεδίο της μάχης, ο εχθρός μόνο που τον έβλεπε, τρόμαζε στη θέα του. Πολλοί καπεταναίοι, μάλιστα, όταν ήθελαν να κάνουν καμιά τολμηρή επιχείρηση, ζητούσαν από τον Κολοκοτρώνη να τους τον...δανείσει!

Κάποτε ωστόσο, ο Θυμιούλας, μαζί με άλλους πέντε συντρόφους του, πολιορκήθηκαν στη σπηλιά ενός βουνού. Και η πολιορκία κράτησε κάπου τρεις μέρες. Στο διάστημα αυτό, είχαν τελειώσει τα λιγοστά τρόφιμα που είχαν μαζί τους οι αρματολοί και ο Θυμιούλας άρχισε να υποφέρει αφάνταστα. Στο τέλος, βλέποντας ότι θα πέθαινε από την πείνα, αποφάσισε να κάνει μια ηρωική εξόρμηση, που ισοδυναμούσε με αυτοκτονία. Άρπαξε το χαντζάρι του, βγήκε από τη σπηλιά και με απίστευτη ταχύτητα, άρχισε να τρέχει ανάμεσα στους πολιορκητές, χτυπώντας δεξιά και αριστερά. Ο εχθρός σάστισε, προκλήθηκε πανικός και τελικά τρόμαξε και το 'βαλε στα πόδια. Έτσι, γλίτωσαν όλοι τους.

Ο Θυμιούλας κατέβηκε τότε σ' ένα ελληνικό χωριό, έσφαξε τρία αρνιά και τα σούβλισε. Ύστερα παράγγειλε και του έφεραν ένα «εικοσάρικο» βαρελάκι κρασί κι έπεσε με τα μούτρα στο φαγοπότι. Φυσικά, όποιος χριστιανός περνούσε από κει, τον φώναζε, για να τον κεράσει. Πάνω στην ώρα, έφτασε και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και ρώτησε να μάθει, τι συμβαίνει.

- Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει! απάντησε ο προεστός του χωριού.

Όπως λένε, αυτή η φράση, αν και παλιότερη, έμεινε από αυτό το περιστατικό. Παραπλήσια είναι και η αρχαιότερη έκφραση: «Αυτός αυτόν αυλεί».